

ASHWANI KUMAR

Nemzeti Himnusz

Mindenütt leölik a tigriseket kelettől nyugatig
Mindenütt szennyezett folyók hömpölyögnek északról délre
Az álmokat mindenütt kizavarják a magánszférából a nyilvánosságra
Ruganyos izmaid akcióra készek, de a szív félelembe süllyed.
A piramisok fölépülnek a vírusos lázból
Megkeresni
A párizsi utcákra hintett csontvázakat.

Egy egérklikkre
Rúpiák gurulnak a Grand Canyonba.
A kőkorszak visszatér ökölbe szorított kézzel mint Godzilla
És a cukornád ára mindenütt zuhan.
Vulgáris remixek hangja,
Egyenruhás rohadékok forrónacis lányokat lincselnek meg a gyáva utcákon
És a kínai utazók mindenfelé számarhúst zabálnak.

Terület és dicsfény híján
A zászlókat ma úgy göngyölik ki mint hervadt mangólevelet.
„Ez nem a te nemzeti himnuszod
Ez nem az én nemzetem himnusza
Eljött az idő rákérdezni kinek a nemzeti himnuszt énekelhetnék?”
Kérdd az orákulum temetési beszédét.

* Ashwani Kumar angolul író indiai költő; a szubkontinens keleti részén, Biharban született, közel a bengáli kultúra szellemi kisugárzásához. Politikai tudományokból doktorált az Oklahomai Egyetemen; jelenleg Bombayben él, a Tata Intézet professzora. Az általunk közölt versek a *My Grandfather's Imaginary Typewriter* című kötetében jelentek meg (Yeti Books, Kerala, 2014).

Nagyapám

A reggeli pára megül
A szűz mangóleveleken.
Magányos hold lesi tükörképének
Hiányát a virágzó nappalban.
Szemem és ajkad
A falu tavában friss botrány után kutat.

Megszállottan védikus szlogeneket kántálva
Nagyapám
A hálószobája összes hernyójának véletlenszerű kiirtását rendeli el.
Aranybarna szőr köntösükben
Hitetlenül másznak rengeteg lábukkal,

Megtartva maguknak a halhatatlanság titkát,
Míg tetovált múltjára emlékeztetik az öreget és
Gyerekeire, akik a még fönmaradt esőerdőkkel szőtt viszonyból születtek.

Sokszor becsukja az ajtaját
Támad a bolond évszak szél aszalja
Hálószobájában
A halhatatlanságot mely a régi családi bájitalba van zárva
Arrébb rakja nem túl messze pamutszemű ablakaitól.

Száműzetésben él tenyérynyi szemekben
Nézi a bordázott illatosított óvszert amit ő sohasem használt
A legkisebb szövegelőzményért is meg szoktunk egymásnak bocsátani
Majd törvényerővel érvelgetünk zaj-decibelek dühéről
Füsttel tömött álmokról beszélünk melyek hosszú télikabátokba bújtak